

Addig vagyunk biztonságban, amíg Orbán Viktor a miniszterelnökünk

2023 október 31. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A magyar kormányf? kiváló taktikai és stratégiai érzékkel igyekszik kivédeni a ránk leselked? diktátumokat

Nekünk kell eldöntenünk, hogy a migráció dolgában milyen kockázatokat vállalunk – mondta a minap a Kossuth rádióban Orbán Viktor. A magyar kormányfő a migránsinvázió kezdete óta bírálja az unió elhibázott migrációs politikáját, és harcol a brüsszeli vezetés egyre erőszakosabb kvótajavaslatainak bevezetése ellen. Teszi ezt a magyar választópolgárok többségének támogatásával.

Miniszterelnökünk számára ez a támogatás olyan politikai háttérrel nyújt, amellyel az EU nem tud mit kezdeni. Az unió elvben a demokrácia szellemi alapjaira támaszkodva politizál, márpedig a magyarországi nemzeti konzultáció eredménye nagyon erős ütkártya Orbán Viktor kezében. Ezt nem lehet megkérdőjelezni vagy szőnyeg alá söpörni, mert az a demokratikus alapelvek tagadásával lenne egyenértékű.

Karizmatikus és bátor kormányfő volt egykor gróf Tisza István is, aki 1914 júliusában, közvetlenül az első világháború kitörése előtt, a Monarchia vezetői közül egyedül szállt szembe a Szerbiának szóló ultimátum ötletével. Az idős uralkodó, Ferenc József miniszterei az ultimátumot támogatták – miként a mai brüsszeli vezetők az illegális migránsok beengedését és a migránskvótát –, s velük szemben csupán Tisza – miként ma Orbán Viktor? – hangoztatott józan érveket.

A magyar miniszterelnök akkor alulmaradt a küzdelemben, s ennek okát jól ismerte fel Bajcsy-Zsilinszky Endre, aki a koronatanács döntésére utalva, Helyünk és sorsunk Európában című munkájában írta 1941-ben:

Tisza István magános tiltakozásának a háború ellen nem volt – és nem is lehetett már – igazi visszhangja. Tisza István gróf tisztán látta, hogy ránk, magyarokra nézve szerencsétlenséget rejteget a háború, s ezért becsületes magyar lelkiismeretének szavára egyes-egyedül szállott szembe azon a bizonyos 1914 júliusában tartott sorsdöntő koronatanácson a Szerbiának szóló ultimátummal. De fájdalom, Tisza mögött nem állott erős nemzeti közvélemény, főleg nem állottak a magyar nép tömegei, holott egyedül ők adhattak volna kellő nyomtatékot Tisza háborút ellenző szavának.

Tudjuk, az akkori társadalmi viszonyok nem hasonlíthatók a maiakhoz (például az általános választójog bevezetésétől is még messze voltunk), de Bajcsy-Zsilinszky megállapítása így is helytálló, mert Tisza állásfoglalásának is nagyobb súlya lett volna, ha mögötte áll az „erős nemzeti közvélemény”. Tiszának nemcsak a birodalmi érdekek képviselőivel szemben kellett helytállnia, hanem a radikális polgári, szocialista és anarchista aktivistákkal szemben is, akik a háború elrehabilitálásával egyre nagyobb mértékben szították az elégedetlenséget. Ehhez hasonló ellenzéke Orbán Vikornak is van. Ők azok, akik hazug érveket szolgáltatnak a nemzeti kormányzattal szemben, s lihegve keresik a lehetőségeket a brüsszeli elit kegyeinek elnyerésére.

A magyar kormányfő kiváló taktikai és stratégiai érzékkel igyekszik kivédni a ránk leselkedő diktátumokat, miközben az unió kötelezettségzegési eljárásokkal, pénzmegvonásokkal, oroszellenes szankciókkal és a közösséget terhelő hatalmas kölcsönökkel sodor bennünket is a szakadék felé.

Az EU katasztrofális migrációs politikájának elutasítását szerencsére a magyarországi zsidóság egyre nagyobb hányada helyesli. Ez is erősíti a jelenlegi magyar álláspontot, hiszen mivel senkinek nem hiányoznak azok a zsidó- és keresztényellenes atrocitások, amelyek ma Nyugat-Európában egyre nagyobb gondokat okoznak. És nem hiányoznak a társadalomra veszélyes, kitoloncolhatatlan migránsok sem, akik bárhol gyilkolhatnak és rombolhatnak.

Bármennyi bíráló és támadás éri a kormányunkat, nekünk továbbra is támogatnunk kell, mert csak addig érezhetjük biztonságban magunkat, amíg a miniszterelnökünket [Orbán Vikornak hívják](#).

Bánó Attila

A szerző író, újságíró

www.magyar nemzet.hu

Ajánló